

ΣΧΟΛΙΟ

ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΗ ΤΣΙΧΛΙΑ

Οι ηγεμόνες
του ΠΑΣΟΚ

Σε όλο τον κόσμο, όλες τις εποχές, όταν οι κρίσεις απειλούν να αφανίσουν χώρες, κάποιιοι αναλαμβάνουν την ευθύνη. Όταν το σύστημα κλυδωνίζεται συνήθως μερικοί «αποκεφαλίζονται», άλλοι παραιτούνται. Τα συστήματα αυτοσυντηρούνται θυσιάζοντας πρόσωπα.

Παρατηρώ ορισμένους από τους πρωταγωνιστές της πιο φρικτής διατίθας που έζησε μετά την Κατοχή ο τόπος, να παραλείνουν αγέρωχοι, λουσμένοι από τα φώτα της δημοσιότητας. Ο πρώην πρωθυπουργός και περίπου παραιτηθείς από την προεδρία του ΠΑΣΟΚ συνεχίζει να ταξιδεύει ανά την υφήλιο επιχειρώντας να λύσει τα υπόλοιπα προβλήματα του κόσμου ως πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς. Ομιλεί διά εκπροσώπου και «διαρρέει»... βρυχηθμούς, ότι τάχα θα προχωρήσει σε διαγραφές! Θλιβερά γαντζωμένους στις όποιες εξουσίες του απέμειναν, έχει μία και μόνη προτεραιότητα: το μέλλον του. Άλλος πάλι υποψήφιος αρχηγός του ίδιου ΠΑΣΟΚ απειλεί ή προφητεύει ότι θα γίνει μακελειό στη χώρα αν κάποιιοι «πειράξουν» τον Γ. Παπανδρέου! Αυτά ο Λοβέρδος, ενώ η Κατσέλη δηλώνει ευχαρώς ότι διάβασε το Μνημόνιο μόνο δύο ώρες πριν ψηφίσει και ο μέγας Μιχ. Χρυσοχοϊδης ομολογεί ότι δεν το διάβασε καν. Κι αυτό διότι δεν είχε χρόνο καθώς, όπως είπε, την εποχή εκείνη του είχε ανατεθεί άλλο καθήκον: να διώκει το έγκλημα. Υπενθυμίζω μόνο τις πιο πρόσφατες από τις κορυφαίες στιγμές του πασοκικού τραγέλαφου.

Την ίδια ώρα που οι πράσινοι δελφίνοι αναζητούν απελπισμένοι ένα αύριο, η πατρίδα δίνει μάχη επιβίωσης. Η ανταλλαγή των ομολόγων και η νέα δανειακή σύμβαση, τα ελληνικά ομόλογα που δεν «κουρεύει» η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η διαλυτική ύφεση και η παραλυτική ανεργία είναι τα ερωτήματα που μας σημαδεύουν. Αραγε ποιος από αυτούς μπορεί να ορθώσει ανάστημα, ποιος να σκεφτεί λύσεις; Τους ακούω κάθε μέρα βουτηγμένους στην αλαζονεία να επιδίδονται σε φηνές ρητορείες, να εκστομίζουν θλιβεράς γενικότυπες και ντρέπομα. Το ΠΑΣΟΚ σε τελική ανάλυση δεν μας αφορά, ίσως μάλιστα η διάλυσή του να λυτρώσει όλο αυτό το συνονθύλευμα των υποψηφίων ηγεμόνων από τα άχρηστούς τους. Η Ελλάδα όμως για να μη διαλυθεί, επείγοντως χρειάζεται στιβαρή ηγεσία, αλλαγή πορείας, σίγουρο σχέδιο.

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗ. apetroulakis@kathimerini.gr

Μετά Χριστόν... Σημίτης

Αδυνατώ να αντιληφθώ τι ακριβώς επιζητεί ο κ. Κ. Σημίτης με τις διαδοχικές παρεμβάσεις του, κι εξηγούμαι: είπε τη Δευτέρα ότι το Μνημόνιο επιδεινώσε την κατάσταση και βασικό του επιχείρημα ήταν ότι οι συντάκτες του (σ.σ. η τρόικα και ο κ. Γ. Παπακωνσταντίνου) δεν προέβλεψαν τις υφεσιακές του συνέπειες, όπως και την ανάγκη να αναπροσαρμόζον (βάσει της ύφεσης) τους στόχους ή και τους χρόνους για την επίτευξή τους. Και τούτο το ονόμασε «μοιραίο πολιτικό λάθος».

Πέραν του γεγονότος ότι ο κ. Σημίτης φαίνεται να ασπάζεται πλέον τις επιφυλάξεις που είχε ήδη από τότε ο κ. Σαμαράς, γεννάται το εξής εύλογο ερώτημα: εφόσον το μοιραίο αυτό λάθος ήταν τόσο ευκρινές στον πρώην πρωθυπουργό γιατί δεν πήρε έναν τηλεφώνημα τον Μάιο του 2010 στον κ. Παπανδρέου να του εφιστήσει την προσοχή; Δεν θα μπορούσε

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΖΟΥΛΑ

-και κυρίως δεν θα όφειλε- να επικοινωνήσει με τον άλλοτε προσωπικό του συνεργάτη Γ. Παπακωνσταντίνου και να του διαμνηύσει ότι όσα η τρόικα τον εξαναγκάζε να υπογράψει θα επέφεραν την καταστροφή της χώρας; Κι αν το έπραξε και δεν τον άκουσαν, δεν θα έπρεπε να ενημερώσει αμέσως την κοινή γνώμη; Ο ρόλος ενός πρώην ηγέτη εν όψει μιας εθνικής τραγωδίας είναι να τη διαπιστώνει εκ των υστέρων ή να βοηθά στην αποτροπή της;

Την ίδια ακριβώς απορία προκαλούν κι άλλες τοποθετήσεις του κ. Σημίτη. Όπως εκείνες στην «Κ» και στο «Βήμα» μετά τον Μάρτιο του 2011 στις οποίες απαξίωνε τις λύσεις που είχε ήδη συμφωνήσει η κυβέρνηση

χωρίς να αντιλαμβάνεται ότι χρέος του θα ήταν να ενημερώσει εκ των προτέρων την πολιτική ηγεσία για το ποιες θα έπρεπε να είναι οι αξιώσεις της χώρας.

Δεν ξέρω αν όλα αυτά θα χρεωθούν στον πρώην πρωθυπουργό, αλλά ο ιστορικός του μέλλοντος είναι βέβαιο ότι θα αναρωτηθεί το εξής: πώς άραγε ένας πολιτικός που επί των ημερών του κατεγράφησαν τόσα πολλά σκάνδαλα (Siemens, Τσοουκάτος, Μαντέλης, Τσοχατζόπουλος, υπερτιμολογήσεις έργων κ.ο.κ.), ουδέποτε αισθάνθηκε την ανάγκη να εκστομίσει μια λέξη, έστω, αυτοκριτικής; Ο κ. Σημίτης όμως θα κριθεί κυρίως και γιατί αντί της δημόσιας σωτηρίας που καλώς η κακώς επιλέγουν συνήθως οι πρώην πρωθυπουργοί, αμέσως μετά την αποχώρησή του επέλεξε ως «παρακαταθήκη» του να απαξιώνει όλους ανεξαιρέτως τους πολιτικούς του επιγόνους...

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΠΟΥΡΝΑΡΑ

Καλύτερη Τροχαία,
για καλύτερη ζωή

Η ερώτηση είναι απλή: πώς κάνει η Τροχαία Αθηνών αισθητή την παρουσία της στους δρόμους της πρωτεύουσας; Συνήθως με τροχονόμους που μπλοκάρουν την κυκλοφορία σε περιφερειακούς δρόμους, έτσι ώστε να περάσει «αέρα» κάποιος επίσημος από τη λεωφόρο. Επίσης, με κορδέλες όταν γίνεται κάποια διαδήλωση στο κέντρο, όπου οι αστυνομικοί απαντάνε ανόρεχτα ή θυμωμένα ότι ο δρόμος είναι κλειστός, χωρίς να δίνουν καμιά πληροφορία εναλλακτικής διαδρομής. Και βέβαια με σπάνιους ελέγχους για τον δακτύλιο, την κάρτα καυσαερίων ή το σήμα του 2012. Κατά τα άλλα είναι παντελώς άουσα, εκτός βέβαια και αν συμβεί ατύχημα. Αλλωστε, οι οδηγοί έχουν συνηθίσει στο να βρίσκουν μόνοι τους λύσεις με κυκλοφοριακούς αυτοσχεδιασμούς, ελαφρές ή βαριές παραβάσεις του ΚΟΚ, αυτοδικίες και βρισιδία.

Ως εδώ, δεν λέμε κάτι καινούργιο. Όμως η κρίση έχει κάνει τα πράγματα πολύ χειρότερα. Όχι μόνον επειδή έχουμε συχνότερα απεργίες, πορείες και αποκλεισμούς δρόμων, αλλά γιατί οι Αθηναίοι οδηγοί έχουν σπασμένα νεύρα για πολλούς άλλους λόγους πέραν από το κυκλοφοριακό χάος. Όταν λοιπόν σκεφτόμαστε τρόπους να γίνει η Ελλάδα καλύτερη, αντί να μιλάμε για ουτοπικές συλλήψεις και περι ταχύτατης αλλαγής νοοτροπίας στο κράτος, ίσως θα έπρεπε να εστιάσουμε στα προφανή. Φαντάζεστε πόσο καλύτερη θα ήταν η ζωή μας αν η Τροχαία έκανε έστω και στοιχειωδώς τη δουλειά της;

Μπορείτε να οραματιστείτε (δεν βρίσκω καλύτερη λέξη) τη Μαρασλή χωρίς την πάτσα των ταξί να φράζει το στενό δρομάκι, την Ιπποκράτους χωρίς διπλοπαρκαρισμένα φορτηγά, τη Συγγρού χωρίς τρελούς που τρέχουν με 200 κλμ. την ώρα, την Καλλιρρόης ή την Αμαλίας χωρίς σταθμευμένα πούλμαν, τη Βασιλέως Κωνσταντίνου χωρίς αυτοκίνητα στους λεωφορειόδρομους; Δεν απαιτείται μεγαλύτερη αστυνομική δύναμη, δεν θέλει σπουδαίο σχεδιασμό, μόνο κοινή λογική.

Υστερόγραφο. Όλοι υποστηρίζουμε αναφανδόν τα ποδήλατα στην πόλη. Ποιος όμως έχει τολμήσει να πει ότι αρκετοί ποδηλάτες έχουν χειρότερη οδική συμπεριφορά από τους μοτοσυκλετιστές - ντελίβερι που ηλελημένα αγνοούν όλους τους κανόνες του ΚΟΚ, με κίνδυνο την ίδια τους τη ζωή;